

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
КОНСТИТУЦИОНЕН СЪД

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

София, 23 октомври 1997 г.

Конституционният съд в състав:

Председател: Живко Сталев

Членове: Асен Манов Тодор Тодоров
 Цанко Хаджистойчев Георги Марков
 Станислав Димитров Маргарита Златарева
 Неделчо Беров
 Стефанка Стоянова

при участието на секретар-протоколита Силвия Василева разгледа в закрито заседание на 23 октомври 1997 г., конституционно дело № 15/1997 г., докладвано от съдията Тодор Тодоров.

Делото е образувано по искане на група народни представители от 38-то Народно събрание.

Съдът е замолен да се произнесе на основание чл. 149, ал. 1, т. 4 от Конституцията "дали отделни разпоредби на Рамковата конвенция за защита на националните малцинства и тя като цяло съответства на основния закон на Република

България".

Съдът е сезиран надлежно от активно легитимиран субект /50 народни представители/ по смисъла на чл. 150, ал. 1 от Конституцията. Предмет на делото е сключен, но нератифициран международен договор – чл. 149, ал. 1, т. 4 от Конституцията. Искането е изготвено в съответствие с чл. 17, ал. 1 от Закона за Конституционен съд и чл. 18 от Правилника за организацията на дейността на Конституционния съд. Налице са необходимите конституционни и законови предпоставки за допускане на разглеждането му по същество.

Подателите на искането предлагат като заинтересувани страни по делото да бъдат конституирани президентът на Република България, министърът на образованието, науката и технологиите, министърът на културата, министърът на външните работи, министърът на правосъдието и правната евроинтеграция, главният прокурор, парламентарните групи, представени в 38-то Народно събрание, ВМРО "Съюз на македонските дружества" и "Съюз на тракийските дружества в България".

В съда е постъпила молба от Български хелзинкски комитет да бъдат конституирани като заинтересувана страна по делото.

Съдът, като прецени, че Народното събрание е единен субект с оглед на компетенциите му по ратифицирането на международните договори /чл. 85, ал. 1 от Конституцията/ и че народните представители при гласуването действат в

съответствие със своята съвест и убеждения, без да са обвързани с волята на парламентарните си групи /чл. 67, ал. 1 и 2 от Конституцията/, счита, че искането за конституиране на парламентарните групи като заинтересувани страни следва да бъде отхвърлено. По отношение на останалите страни искането за конституирането им следва да бъде уважено.

Съдът обсъди обстоятелството, че съгласно чл. 32 на процесния международен договор, автентичният текст на договора е на английски и френски езици, като двата текста имат еднаква сила. Независимо от това, проверката за съответствие на международен договор с Конституцията преди ратификацията му следва да се извършва въз основа на българския текст, който ще бъде внесен в Народното събрание. Върху този български текст ще се проведат парламентарните дебати при обсъждането на законопроекта за ратификация и този текст ще бъде обнародван в Държавен вестник след евентуалното му ратифициране. Съдът намира, че обсъждането и преценяването на съответствието между сключения международен договор и Конституцията на Република България по делото трябва да стане въз основа на този български текст.

Представянето по делото на българския текст на договора, така както ще бъде внесен за ратификация в Народното събрание е в тежест на органа, който е сключил този договор. В конкретния случай това е президентът на страната. Той следва да представи заверен от него български

превод на процесния международен договор.

Въз основа на така представения заверен български превод заинтересуваните страни следва да изготвят своите становища. С оглед на характера на делото, съдът преценява, че е необходим по-дълъг от обикновения срок за представяне на писмени становища от страните. Срокът започва да тече от деня на връчване на заверения български превод чрез канцеларията на съда.

По изложените съображения и на основание чл. 149, ал. 1, т. 4 от Конституцията Конституционният съд

О П Р Е Д Е Л И:

Допуска за разглеждане по същество искането на групата народни представители от 38-то Народно събрание да се произнесе за съответствието на Рамковата конвенция за защита на националните малцинства с Конституцията.

Конституира като заинтересувани страни по делото президента на Република България, Народното събрание, Министерския съвет, министъра на външните работи, министъра на образованието, науката и технологиите, министъра на културата, министъра на правосъдието и правната евроинтеграция, главния прокурор, ВМРО "Съюз на македонските дружества", "Съюз на тракийските дружества в България" и


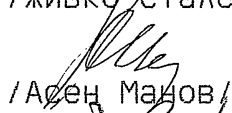
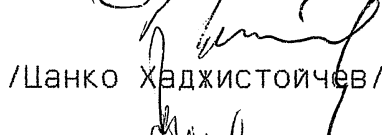
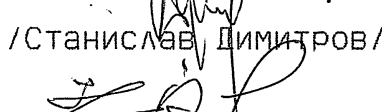
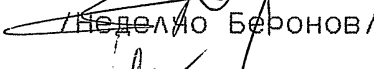
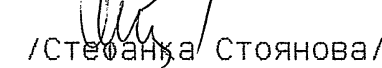
Български хелзинкски комитет.


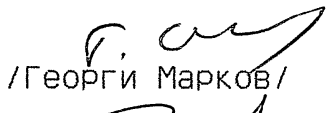
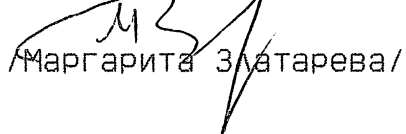
Задължава президента на Република България да представи в Конституционния съд заверен български превод, както ще бъде внесен за ратификация, на Рамковата конвенция за защита на националните малцинства.

Преписи от заверения български текст да се изпратят на страните чрез канцеларията на съда.

Дава на страните 21-дневен срок, считано от връчването им на заверения български превод на процесния международен договор, за представяне на писмени становища по делото.

Преписи от искането и от това определение да се изпратят на страните, а на подателите на искането – само препис от определението.

Председател: 
 /Живко Сталев/
 Членове: 
 /Асен Миров/

 /Шанко Хаджистойчев/

 /Станислав Димитров/

 /Неделчо Беронов/

 /Стефанка Стоянова/


 /Тодор Тодоров/

 /Георги Марков/

 /Маргарита Златарева/